

CUPRINS

PREFAȚĂ ... 9

INTRODUCERE ... 11

I. SRIRAMAKRISHNA LA TEMPLUL DIN DAKSHINESHWARA ... 23

II. SRI RAMAKRISHNA ÎMPREUNĂ CU DISCIPOLII LUI, LA TEMPLU ... 33

III. BHAGAVAN ÎMPREUNĂ CU CÂȚIVA DINTRE DISCIPOLII LUI MIRENI ... 49

IV. O VIZITĂ LA PANDITUL VIDYASAGARA ... 73

V. O ZI PE FLUVIU, PETRECUTĂ ÎMPREUNĂ CU KESHAB CHUNDER SEN ... 99

VI. O DUMINICĂ LA TEMPLU ... 123

VII. ANUMITE EVENIMENTE DIN VIAȚA LUI SRI RAMAKRISHNA ... 139

VIII. SĂRBĂTOARE ÎN GRĂDINA CASEI LUI SURENDRA ... 151

IX. O VIZITĂ LA UN PANDIT ȘI ÎNVĂȚĂTOR HINDUS ... 172

X. ÎNTÂLNIREA DE LA TEMPLU A DISCIPOLILOR ... 191

XI. SRI RAMAKRISHNA LA ÎNTÂLNIREA DE LA SINTIA GRUPĂRII BRAHMO SAMAJ ... 209

XII. LA CASA LUI BALARAM, UN DISCIPOL ... 227

XIII. O ZI LA SHAMPUKUR ... 244

XIV. CASA CU GRĂDINĂ DIN COSSIPUR ... 263

Capitolul II

SRI RAMAKRISHNA ÎMPREUNĂ CU DISCIPOLII LUI, LA TEMPLU

BHAGAVAN se afla în camera lui, așezat ca de obicei pe micul divan de lângă patul său. Era duminică și încăperea era plină de un mare număr de devoți. Printre ei se afla și un tânăr student la colegiu, de doar nouăsprezece ani, pe nume Narendra, și care ulterior avea să devină faimosul Swami Vivekananda, renumit în întreaga lume. Cu toții observaseră, încă din acea vreme, că el era un căutător sincer și dăruit al adevărului și că mintea lui era deasupra preocupărilor lumești. Ochii lui străluceau de lumină spirituală, fața lui radia inocență și simplitate, iar cuvintele lui erau pline de forță spirituală.

Bhagavan vorbea despre oamenii obișnuiți care îi ridiculizau pe adoratorii lui Dumnezeu.

Adresându-se special lui Narendra, el l-a întrebat: Ce spui, Narendra? Oamenii prinși de lume vor zice tot soiul de lucruri împotriva oamenilor evlavioși. Dar aceștia ar trebui să facă precum elefantul. Atunci când un elefant trece pe un drum public, câinii aleargă după el și îl latră, dar elefantul face ureche șută la lătrăturile lor și-și vede de drum. Ce-ai zice, dragul meu băiat, dacă oamenii ar vorbi urât despre tine, pe la spatele tău, ce ai crede despre ei?

Narendra: l-aș privi ca și cum ar fi o haită de câini care latră.

Dumnezeu este în toți

Bhagavan a râs și a spus: Nu, dragul meu prieten, nu trebuie să mergi așa de departe. Ar trebui să-i iubești pe toți. Nimeni nu este un străin. Dumnezeu este în toate ființele. Fără El, nimic nu există. Atunci când Prahlada¹ a trăit starea de comuniune deplină cu El, Domnul i-a spus că poate să-I ceară îndeplinirea unei dorințe. Dar Prahlada l-a răspuns: "Acum că Te-am văzut, ce altă dorință aș putea să mai am?" Atunci Domnul l-a întrebat din nou. Și el l-a rugat: "Dacă Tu dorești să-mi împlinești o dorință, Te rog să-I ierți pe cei care m-au persecutat." Prin aceasta, Prahlada s-a referit la cei care l-au persecutat pe Dumnezeu ce locuia în sunetul său. Să știi, prin urmare, că Dumnezeu se află în toate lucrurile însuflețite și neînsuflețite. Prin urmare, toate lucrurile create pot fi obiectul adorării, fie ele ființe umane, animale sau păsări, plante sau minerale. În relația noastră cu ceilalți oameni, tot ce putem face este să fim cu băgare de seamă și să ne asociem cu oameni buni și să evităm compania oamenilor răi. Este adevărat totuși că Dumnezeu rezidă și în oamenii răi, da, chiar și într-un tigru. Dar cu siguranță asta nu înseamnă că trebuie să îmbrățișăm un tigru. Și atunci ne-am putea întreba: dar de ce ar trebui să fugim de un tigru, dacă Dumnezeu sălășluiește chiar și în acea formă? La această întrebare, răspunsul este că Dumnezeu care locuiește în inimile noastre ne îndeamnă să fugim de tigru. Și atunci, de ce să nu ascultăm de voia Sa?

Parabola discipolului și a elefantului nebun

Trăia odată într-o anumită pădure un înțelept, care avea mai mulți discipoli. El i-a învățat pe discipolii săi adevărul: "Dumnezeu sălășluiește în toate lucrurile. Știind aceasta, trebuie să îngenuncheați în fața fiecărui obiect." într-o zi, unul dintre discipoli a mers în pădure după lemne. În drumul său, a văzut un bărbat care călărea un elefant nebun și striga: "Dați-vă la o parte, dați-vă la o parte! Asta e un elefant nebun." Discipolul, în loc să o ia la fugă, și-a adus aminte învățăturile maestrului său și a început să se gândească: "Dumnezeu sălășluiește și în elefant, la fel cum se află și în mine. Dumnezeu nu poate să-L rănească pe Dumnezeu, și atunci, de ce să o iau la fugă?" Și gândind astfel, el a rămas unde era și l-a salutat pe elefantul care venea tot mai aproape. Omul de pe elefant continua să strige: "Dă-te la o parte!", dar discipolul nu se mișca deloc, până când a fost lovit de elefantul nebun și azvârlit într-o parte. Bietul băiat, lovit și sângerând, a rămas întins pe jos, lipsit de cunoștință. Înțeleptul, auzind despre accident, a venit cu ceilalți...

